

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Rozšíření řidičského oprávnění a „visící“ skupina, kterou řidič v minulosti pozbyl, a o její vrácení již nepožádal - na jaký problém můžete narazit na úřadě a jak by měly úřady postupovat?

Dnem 1. 1. 2024 nabyt účinnosti zákon č. [271/2023](#) Sb., kterým dochází k poměrně rozsáhlé novelizaci zákona č. [361/2000](#) Sb., o silničním provozu (dále jen „zák. o silničním provozu“). Jedná se o tu samou novelu, která přepracovává materii přestupků v provozu na pozemních komunikacích, zavádí institut řízení sedmnáctiletých řidičů s mentorem apod. Novela ale také do ustanovení § 82 odst. 2 zák. o silničním provozu, který upravuje podmínky udělení a držení řidičského oprávnění, doplňuje pravidlo, že řidičské oprávnění nelze (kromě jiného) udělit osobě, která jej pozbyla a nesplňuje podmínky pro jeho vrácení.

Toto pravidlo reaguje na dosavadní spekulativní praktiky osob, které pozbyly řidičské oprávnění a ve snaze obejít přísnější podmínky pro jeho vrácení (jako je absolvování dopravně psychologického vyšetření nebo terapeutického programu), nastoupily do autoškoly, kde absolvovaly zcela novou výuku a výcvik, poté se podrobily zkoušce z odborné způsobilosti a po jejím úspěšném složení žádaly o udělení řidičského oprávnění, kde jsou podmínky méně přísné. Ačkoli z logiky věci i smyslu a účelu dosavadní právní úpravy bylo i před novelou zřejmé, že pozbyté řidičské oprávnění nelze získat jiným způsobem než aktem vrácení řidičského oprávnění podle § 100, 101, 102 nebo 123d zák. o silničním provozu, nikoliv jeho novým udělením, správní orgány při zamítnutí žádosti o udělení řidičského oprávnění musely neustále odrážet argumentaci účastníků řízení zastoupených zmocněnci z řad advokátů. Ve snaze zvýšit jednoznačnost právní úpravy proto zákonodárce přistoupil k tomu, že s ohledem na zásadu *littera scripta manet* pravidlo, že pozbyté řidičské oprávnění lze znovu nabýt pouze zákonným postupem pro jeho vrácení, do zákona uvedl výslovně. K žádné věcné změně zákona tím však nedošlo.

V praxi se objevují případy, kdy **řidič pozbyde řidičské oprávnění pro skupiny vozidel A a B** (nebo jinou **kombinaci skupin**), avšak **při podání žádosti o vrácení řidičského oprávnění** (tedy ve chvíli, kdy pomine překážka trvajícího trestu nebo správního trestu zákazu řízení, uplynutí stanovené lhůty po „vybodování“, a další), **požádá** příslušný úřad obce s rozšířenou působností **o vrácení řidičského oprávnění pouze pro určitou skupinu vozidel** (v našem příkladu pro skupinu B) **s tím, že ostatní skupiny** (v našem příkladu vozidla zařazená do skupiny A) **jž řídit nehodlá** (ať už z důvodu náročné zkoušky, nebo z jiných důvodů). V této fázi řidič **nemůže uplatnit institut vzdání se řidičského oprávnění** podle § 94 odst. 3 zák. o silničním provozu, **neboť není jeho držitelem**. Po splnění všech zákonných podmínek (srov. § 102 zák. o silničním provozu) příslušný úřad obce s rozšířenou působností **rozhodne o vrácení řidičského oprávnění pro skupinu, o jejíž vrácení řidič žádá** (tedy v našem případě skupinu B). Řidičské oprávnění pro skupinu vozidel A zůstane v evidenční kartě dotyčného řidiče uloženo s původním datem jeho udělení a s poznámkou o datu jeho pozbytí. Je tedy blokováno nejméně do doby splnění podmínek pro jeho vrácení. A právě tady nyní začaly **nastávat problémy v situaci, kdy se řidič rozhodne, že by si rád rozšířil své**

řidičské oprávnění například o skupinu B+E, C, nebo jinou zcela novou skupinu (za předpokladu, že držení řidičského oprávnění není podmíněno držením řidičského oprávnění pro skupinu, k níž řidič své oprávnění dříve pozbyl). Úřady si totiž nově výslovně vyjádřenou **podmínku** stanovenou v § 82 odst. 2 zák. o silničním provozu, že řidičské oprávnění **nelze** (kromě jiného) **udělit osobě, která jej pozbyla a nesplňuje podmínky pro jeho vrácení** (která, jak je uvedeno výše, byla jednoznačně dovozována již před novelou), **začaly vysvětlovat tak, že v popsané situaci řidičské oprávnění pro novou skupinu nelze udělit (rozšířit), neboť není splněna uvedená podmínka z důvodu „visící“ skupiny.** Jedná se o výklad značně extenzivní a formalistický, který má navíc významné dopady do právního postavení žadatele, který již řádně absolvoval autoškolu, zkoušku odborné způsobilosti, a nyní stanul před správním orgánem, který jeho cestu (často za novým zaměstnáním) odmítá stvrdit vydáním řidičského průkazu a formálním udělením řidičského oprávnění. **Jsme přesvědčeni, že takový výklad je nesprávný, a je v příkrém rozporu jak s textem zákona, tak s účelem a smyslem novely.** Důvodová zpráva k zákonu č. [271/2023](#) Sb. (k bodu 51, k § 82 odst. 2) k danému pravidlu uvádí následující: „*Navrhuje se výslovně zakotvit, že řidičské oprávnění nelze udělit osobě, která jej pozbyla a nesplňuje podmínky pro jeho vrácení. Podmínky pro vrácení řidičského oprávnění jsou totiž v některých případech přísnější než podmínky pro udělení řidičského oprávnění, např. je vyžadováno prokázání psychické způsobilosti k řízení motorového vozidla či absolvování terapeutického programu. Aby nebylo možné tyto přísnější podmínky obcházet tím, že žadatel nepožádá o vrácení řidičského oprávnění, ale o udělení řidičského oprávnění, navrhuje se zakotvit předmětné pravidlo. Potřeba jeho zakotvení souvisí i s tím, že nově bude docházet k výmazu všech zaznamenaných bodů v bodovém hodnocení řidiče již v okamžiku pozbytí řidičského oprávnění. Překážka pro udělení řidičského oprávnění v podobě zaznamenaných 12 bodů, k jejichž výmazu dochází nyní pouze v souvislosti s vrácením řidičského oprávnění, už platit nebude a bez zakotvení předmětného pravidla by bylo možné získat řidičské oprávnění zpět snazší cestou než procesem jeho vrácení.*“ Z uvedené citace důvodové zprávy, jakož i z logiky právní úpravy, jejímž jasným cílem je zamezit obcházení zákonného postupu ke znovuzískání oprávnění k řízení motorových vozidel určité skupiny jednání *in fraudem legis*, vyplývá, že **zákonodárce zjevně neměl v úmyslu lpět na požadavku, aby si řidič před případným rozšířením řidičského oprávnění obnovil veškeré původní skupiny, k jejichž řízení měl za výše popsaných skutečností někdy v minulosti oprávnění. Zásadním argumentem je také to, že v této situaci řidič nemá žádnou možnost se „visící“ skupiny jakkoli zbavit, neboť, jak uvádíme výše, vzdát se jí nemůže.**

Výše uvedený závěr odůvodňuje již samotná systematika pojmosloví zák. o silničním provozu. Ten v § 80 stanoví, že řidičské oprávnění **opravňuje** jeho držitele **k řízení motorového vozidla zařazeného do skupiny vozidel, pro kterou mu bylo řidičské oprávnění uděleno.** Stejně tak v následujících ustanoveních zákon pojem řidičské oprávnění vztahuje vždy ke konkrétním skupinám vozidel. Ustanovení § 94a odst. 4 zák. o silničním provozu dále stanoví, že pokud řidičské oprávnění, které držitel pozbyl nebo kterého se vzdal, podmiňuje udělení řidičského oprávnění pro jinou skupinu vozidel, pozbývá držitel současně i řidičské oprávnění pro tuto skupinu vozidel (což souvisí s možností uložit držiteli řidičského oprávnění trest nebo správní trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení jen pro některé skupiny vozidel^[1]). Zák. o silničním provozu tedy v zásadě **používá pojem řidičské oprávnění ve vztahu ke konkrétním skupinám vozidel** a nikoli v obecné rovině. Není proto důvodu, aby právě ustanovení § 82 odst. 2 bylo v tomto ohledu vykládáno jinak, kdy bychom navíc dospěli k absurdním závěrům.

Setkali jsme se dokonce s názorem úředníka, že určitou cestou by mohlo být, že by dotýčný řidič dosáhl vydání posudku o zdravotní způsobilosti, jímž by jej lékař uznal zdravotně nezpůsobilým k řízení motorových vozidel dané „visící“ skupiny. Samozřejmě v praxi i taková situace může nastat, často by však zjištěné zdravotní důvody pravděpodobně vylučovaly či minimálně omezovaly zdravotní způsobilost také pro zbylé skupiny, což by stejný úřad nutilo z úřední povinnosti zahájit řízení o

podmínění, omezení nebo odnětí řidičského oprávnění. Navíc v případě vydání účelového posudku, který by se nezakládal na skutečnosti, by se jak posuzovaná osoba, tak lékař, který by takový posudek vydal, vystavovala postihu za spáchání trestného činu padělání a vystavení nepravdivé lékařské zprávy, posudku a nálezů podle § 350 trestního zákoníku. **Cílem našeho příspěvku je dát jak žadatelům o rozšíření řidičského oprávnění, tak úřadům, které v takové životní situaci rozhodují, do ruky relevantní argumenty k tomu, aby rozhodly v souladu nejen s textem, ale také s účelem a smyslem právní úpravy.**

S ohledem na shora uvedené uzavíráme, že **skutečnost, že řidič v minulosti pozbyl řidičské oprávnění pro určitou skupinu řidičského oprávnění a řidičské oprávnění pro tuto skupinu mu nebylo vráceno, neboť požádal o vrácení pouze některých ostatních skupin z původního rozsahu řidičského oprávnění, dle našeho názoru nebrání, aby tento řidič v budoucnu rozšířil své řidičské oprávnění o novou jinou skupinu nebo skupiny vozidel, pokud k tomu splní veškeré zákonné podmínky** (tedy zejména za předpokladu, že není v zákazu řízení motorových vozidel, nevztahuje se na něj přiměřené omezení spočívající ve zdržení se řízení motorových vozidel, netrvá závazek zdržet se řízení motorových vozidel, a plní další podmínky k udělení řidičského oprávnění podle § 91 týkající se vzájemné podmíněnosti držení řidičského oprávnění pro určité skupiny vozidel). **Může si tedy řidičské oprávnění rozšířit o jakoukoliv skupinu řidičského oprávnění s výjimkou těch, které pozbyl a nebyly mu vráceny, nejsou-li vzájemně podmíněny. Překážka udělení řidičského oprávnění podle § 82 odst. 2 zák. o silničním provozu se vztahuje vždy pouze ke konkrétní skupině řidičského oprávnění, kterou žadatel pozbyl, nesplňuje podmínky pro její vrácení, a nyní by žádal o její nové udělení.** Přestože jsme toho názoru, že znění dotčeného ustanovení, a především pak jeho účel, jsou jednoznačné a příliš prostoru pro dvojí výklad právní norma neposkytuje, je i zde dle našeho názoru vhodné přiměřeně použít výkladové pravidlo *in dubio pro libertate*, podle kterého je při výkladu norem veřejného práva v zásadě nutné použít výklad poskytující větší svobodu, tj. je příznivější pro adresáty, pokud jde o realizaci jejich práv.

PhDr. Mgr. Daniel Novopacký, Ph.D., MBA

Mgr. Karel Bezděkovský

Autoři jsou současně autory komentáře k zákonu č. [361/2000](#) Sb., o silničním provozu, publikovaného vydavatelstvím Wolters Kluwer/ASPI, dostupného též v informačním systému ASPI.

[1] Srov. komentář k § 2 K písm. d) a e) a k § 125c odst. 6 in: NOVOPACKÝ, Daniel, Pavel VETEŠNÍK a Karel BEZDĚKOVSKÝ. Zákon o silničním provozu. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2022,

Další články:

- [Okamžité zrušení pracovního poměru učiněné z „opatrnosti“ zaměstnavatele ve světle judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Výroční zpráva ÚOOÚ za rok 2025: nové regulatorní priority v oblasti ochrany osobních údajů](#)
- [Vadné nařízení vlády č. 493/2025 Sb. a dopady fixace limitů drobných oprav na pronajímatele](#)
- [Nařízení PPWR: cesta do pekla dlážděná dobrými úmysly](#)
- [AML - od zákona č. 253/2008 Sb. k AMLR: co konkrétně musí česká povinná osoba změnit do roku 2027](#)
- [Podmíněné propuštění ve světle zásady ústnosti a přímosti](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 37.: Povinná forma jednání ve smlouvách](#)
- [Poučení z krizového vývoje v kauze bitcoiny](#)
- [EUDAMED: Jednotná databáze mění pravidla hry na trhu zdravotnických prostředků](#)
- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice – natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)